

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

DINGSdag 28 JULIJ 1868

INGEZONDEN STUKKEN

Antwoord aan de heer M.A.H. te Smilde,

op zijn ingezonden stuk,

voorkomende in de Drentsche Courant van 21 Julij ll.

no. 85

Uit uw ingezonden stuk zie ik dat ge U magtig uitslooft, om den naam te kennen van den inzender van het stuk, waarvan de schrijver zich qualificeert “een Vriend van Regt” over het beroepingswerk te Kloosterveen en Hijker-Smilde. Eilieve! zeg me, wat doet het er toe wie de schrijver is ? De questie daar bedoelt loopt immers eenig en alleen over het beroepingswerk en geenszins over de persoon van den beroepene! Uw geheele schrijven toont aan dat het U niet om het wezen der zaak, want hierover wordt geen woord gerept, maar om den vorm te doen is, en zodoende de aandacht van ’t publiek van ’t slagveld af te wenden; eene daadzaak die uit onmagt voortvloeit en gebrek aan positieve kracht verraadt. Wat gaat het U of het publiek aan, wie ik ben en wat ik doe? of ik den akker bouw of de sterren meet, de aarde omzeil of de daden van een kerkenraad navorsch, of ik goed of kwaad onderscheid of alledaagsche dingen doe. Die naamteekening is in het onderhavige geval van nul en geener waarde. Beter ware ’t van U geweest een onpartijdig onderzoek in te stellen, of de zich noemende vriend van regt een positief of negatief verhaal had opgedischt, maar daarvan wordt niet gerept, daaraan is niet getornd. ’t Is trouwens ook geen wonder, daar de onwettigheid van ’t beroepingswerk, voor elk die met de daadzaak bekend is, naakt en open ligt. Ik tart U uit, Mijn Heer M.A.H. en niet alleen U, maar ook elk ander, mij te bewijzen, dat de gedane beroeping wettig is geschied. Ik neem integendeel aan, het bewijs van de onwettigheid te leveren. Zie! dat is spijkers met koppen slaan en beteekent meer als ellenlange vertogen over anonymiteit te schrijven. Op de zaak zelve komt het aan en die bestrijdt ge niet. ’t Gaat U als de eend, die langzaam en op korte distantie voortvliegt, den jager uitnoodigende haar te volgen, om zodoende hare jongen aan den anders gewissen dood te onttrekken. – Ergens las ik:

Geen domper op de kaars, neen, laat het licht maar branden!

Het volle licht verblindt het bijziend leekendom?

Kermt gij uit zelfbehoud en drukt met beide handen

Den domper weer omlaag als van verbazing stom,

Dat ik met luider stem de waarheid durf ontdekken

En niet met U getrouw aan valsche brillen slijp;

De waarheid moet het volk uit zijne sluimring wekken,

Al meent gij duizend maak: “Het volk is nog niet rijp.”

Smilde, 21 Julij 1868.

Een Vriend van Regt.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

ZATURDAG 1 AUGUSTUS 1868

+ **Smilde**, 30 Julij. De sterke en aanhoudende droogte doet niet alleen veel nadeel aan de meeste te veld staande vruchten en de weide, maar zij belemmert ook in een niet geringe mate de scheepvaart, daar vele vaarten en kanalen niet meer of alleen met groote moeite bevaarbaar zijn. Onze hoofdvaart maakt hierop – dank zij de machines aan het Noord-Willemskanaal – eene gunstige uitzondering. Op vier voet min een kwart kunnen de schepen nog afvaren. Wij hebben wel eens met bovenbedoelde machines den spot hooren drijven, maar thans toonen ze welk eene waarde zij bezitten. Kreeg de hoofdvaart door haar geen water, dan zou de vaart hier zeker geheel gestremd zijn, of althans met moeite moeten geschieden.

+ Door het dagelijks bestuur dezer gemeente is het rooken buiten ’s huis, behalve op openbare wegen en voetpaden, en het aanleggen en branden van vuren op veld en veen verboden. Hoe veel schade heeft het laatstgenoemde toch al niet veroorzaakt!